

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. évi április hó 28. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A sikkasztás büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2014. évi október hó 2. napján kihirdetett 5.B.765/2013/59. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 1 (egy) év 4 (négy) hónapra enyhíti.

A Kft.1 polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

A vádlottaknak az eljárási illeték egyetemleges megfizetésére vonatkozó kötelezését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési eljárásban felmerült 40 000 (negyvenezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A törvényszék ítélete ellen I. r. vádlott védője felmentésért, II. r. vádlott védője felmentésért és a polgári jogi igény megítélése miatt, míg III. r. vádlott és a védője felmentésért, III. r. vádlott pedig a polgári jogi igény megítélése miatt is fellebbeztek. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a ... Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét „I. r., II. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában változtassa meg, cselekményeiket az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény szerint minősítse, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra vonatkozó rendelkezést az ítélet rendelkező részéből mellőzze. Egyebekben az ítéletet minden tekintetben helyes rendelkezéseinél és indokainál fogva a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással mindhárom vádlott vonatkozásában hagyja helyben.”.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét - a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében - az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

A másodfokú bíróság által tartott nyilvános ülésen az ügyész az indítványát fenntartotta, I. r. vádlott védője elsődlegesen a törvényszék ítéletének a hatályon kívül helyezését kérte eljárási szabálysértés, valamint megalapozatlanság okából, másodlagosan pedig védence felmentését. II. r. vádlott védője elsősorban védence felmentését, másodsorban a büntetés

enyhítését, illetve a polgári jogi igény egyetemleges megfizetésére történő kötelezés mellőzését, míg III. r. vádlott védője védenca felmentését, ennek hiányában a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

III. r. vádlott a fellebbezés írásban előterjesztett indoklásában az eljárás során előadott védekezését ismételte meg.

Az ítélet tábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során elsődlegesen azt állapította meg, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntetőeljárást. A vád szerint „I. r. vádlott - III. r. vádlott közreműködésével - a Kft.2 vagyonát képező 50 647 662 forintot jogalap nélkül - az irányítása alatt álló másik társasága a Kft.3 bankszámlájára utaltatta át, majd ezen összegből 38 982 747 forinttal - II. r. vádlott segítségével - sajátjaként rendelkezett”, melyből következően az elkövetési érték 50 millió forint feletti, tehát az ügy elbírálása a Be. 16. § (1) bekezdése r/ pontja értelmében a törvényszék hatáskörébe tartozik. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy semmilyen garanciális szabály nem sérül abban az I. r. vádlott védője által előadott esetben sem, ha az alacsonyabb hatáskörű bíróság helyett magasabb hatáskörű bíróság folytatja le a büntetőeljárást.

A törvényszék által rögzített tényállás túlnyomó részt megalapozott, azt azonban a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - helyesbíteni, illetve kiegészíteni szükséges a következők szerint:

- I. r. vádlott vonatkozásában a törvényszék által feltüntetett 1. és 2. elítélést az ítélet tábla a Btk. 97. § (2) bekezdésére figyelemmel mellőzi, míg a ... Városi Bíróság ... számú ítéletében a Bt1-vel szembeni vagyonekobzás összege 9 228 504 forint.
- II. r. vádlottnak gyermeke született, így jelenleg már kettő kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.
- III. r. vádlott a ... Városi Bíróság által elbírált bűncselekményt 2005. augusztus 19. napján követte el, a ... Járásbíróság ítéletében pedig a számvitel rendjének megsértése büntette miatt is megállapította a bűnösségét.
- Az ítélet 20. oldal utolsó előtti bekezdésében a „valósulna meg” helyesen hiúsulna meg, a 22. oldal 1. bekezdés utolsó előtti sorában a Kft.2 helyett a Kft3-t tünteti fel az ítélet tábla.

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla a törvényszék ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

A törvényszék eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének, feltárta az ügy eldöntése szempontjából szükséges bizonyítékokat, és azokat az értékelésének a körébe is vonta. Rendkívül részletes, mindenre kiterjedő és megalapozott indokát adta annak, hogy a vádlottak védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította.

Az ítélet tábla a törvényszék indokait mindenben osztja, s e körben csupán néhány leírási hibát helyesbít.

Az ítélet 27. oldal 4. bekezdésében és a 30. oldal 2. bekezdésében a Kft2-t Kft3-re, az ítélet 36. oldal 4. bekezdésében a „Bkt-t” Btk-ra, míg a következő bekezdés 2. sorában szereplő összeget 50 647 672 forintra.

Az eddigiekből következően az ítélőtábla olyan okot nem észlelt, mely a törvényszék ítéletének hatályaon kívül helyezését eredményezhette volna.

A vádlottak és a védőik által bejelentett felmentést célzó fellebbezéseikben új tény, illetve új bizonyítékot nem jelöltek meg, azok kizárólag a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadják, melyek magalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis a törvényszék által mérlegelt bizonyítékoknak az ítélőtábla részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt (Be. 351. § (1) bekezdés).

Okszerűen vont következtetést a törvényszék mindhárom vádlott bűnösségére, s törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is.

A Btk. 2. § (2) bekezdése kimondja, hogy „Ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.”. A másodfokú elbíráláskor a középértékes büntetéskiszabás igénye ellenére a vádlottakkal szemben az új Btk. - 2012. évi C. törvény - szabályainak az alkalmazása jelent enyhébb elbírálást, a szabadságvesztések végrehajtásának esetleges elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsáthatóság lehetőségének változására figyelemmel, ezért az ítélőtábla az ügyész, valamint III. r. vádlott védőjének az elkövetéskori törvény alkalmazására irányuló indítványát nem tartotta megalapozottnak.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban mindhárom vádlottnál mellőzi az ítélőtábla a halmazat súlyosítókénti értékelését, ellenben további enyhítő körülmény, hogy az elkövetési érték alig haladja meg a minősítéshez szükséges 50 000 000 forintot. II. r. vádlottnál a két kiskorú gyermekről való gondoskodása, és a sikkasztás büntetnének bűnsegédkénti megvalósítása az enyhítő körülmény. I. r. vádlottnál „a többször állt bíróság előtt” helyett a másik büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés értékelendő súlyosítóként, mint ahogy III. r. vádlottnál is.

A büntetés kiszabása körében I. r. és II. r. vádlottak tekintetében a törvényszék helyesen értékelte e vádlottak személyi társadalomra veszélyességét, az általuk megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyát, a bűnösségük fokát és a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket is, ezért az ítélőtábla a büntetéseik enyhítésére alapot nem látott, azok szükségesek a Btk. 79. §-ában írt célok eléréséhez.

III. r. vádlott büntetése azonban eltúlzott, az nem felel meg az ítélet belső arányosságának, mivel ő vádlott-társaival szemben egyetlen bűncselekményt valósított meg, ezért az ítélőtábla a szabadságvesztés büntetését a - jelentősebb tárgyi súlyú sikkasztást bűnsegédként elkövető II. r. vádlottal szemben kiszabott tartamúra - 1 év 4 hónapra enyhítette.

Ezen büntetés kiszabására a Btk. 89. § (2) bekezdés c/ pontja alkalmazásával kerülhetett sor, mely törvényhelyet az ítéltábla II. r. vádlottnál is - mivel azt a törvényszék elmulasztotta - feltünteti.

Az irányadó tényállás szerint a vádlottak a sikkasztást a Kft.2 sérelmére követték el, ezen kft. az ügy sértettje (Be. 51. § (1) bekezdés), melyre tekintettel az ítéltábla a Kft.1 által előterjesztett polgári jogi igényt - melyre magánfélként kizárólag a sértett jogosult (Be. 54. § (1) bekezdés) - a törvény egyéb útjára utasította a Be. 380. §-a alapján, értelemszerűen az eljárási illeték megfizetésére való kötelezést pedig mellőzte.

A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A bűnügyi költség állam általi viseléséről szóló rendelkezés a Be. 403. § (5) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2015. évi április hó 28. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 5.B.765/2013/59. számú ítélete mindhárom vádlott tekintetében az ítéltábla ítéletében írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtandó.

Debrecen, 2015. évi április hó 28. napján

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.